

Vindeygir, hurðar og listar
Gott og billigt arbeiði.
Hugo Øster's Maskinsjókari,
Tlf. 216. Tórshavn. Tlf. 216.

upp kann neyvan komast fyrri at fáa tað reiðiliga »fint« við einum býðrungi. Og táð vit vita, hvussu hervuliga illa tað smittar at fáa tað so »fint« sum møgult, eru vit eisini klárir yvir, at okkara egnu »pappenheimerar« ikki vilja smæðast at gera seg líka »finar«.

Er tað nú rætt at seta sleiðsøgur í gongd um, at nú hefur Hanna fingið so mikið í matematik og Per hefur so lítið í sögu, snøgt sagt: seigpina tey ungu fyrri at skaffa teimum vápn til at bjarga sær eitt »pent« pláss her ella har? Nei!

Men tað er órættvíst at leggja alla skuldina fyrri óskilið á foreldrin fyrri hesa, snøgt sagt, barnapinsla. Tað er handils- og kantórlívið, ið hefur skylduna fyrri hetta »systemið«, við at krevja eksamiu til alt møgult, ja sjálvt av einum býðrungi verður henda eksamia krevd. Tað er vónleyst at fáa ein son ella eina dóttur inn á teir enn hægri skúlarnar, bert uppá eitt satt álitið ummæli um, at barnið er næmt og begávað, frá einum kennara ella yvirkennara, táð barnið fer frá fólkskúlanum.

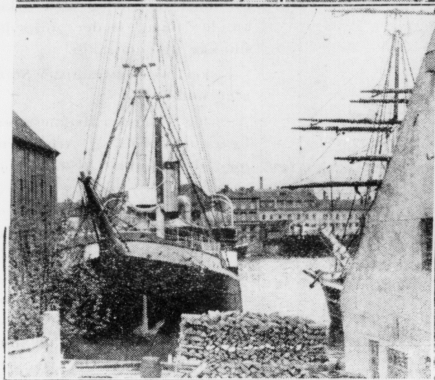
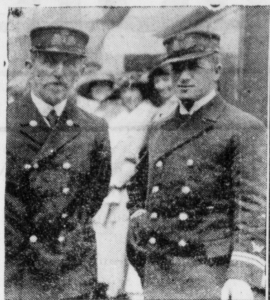
Tó kann somikið sigast, at avgerðir kunna falla soleiðis út, at handils- og kantórlívið als ikki festur fólk uttan eksamiúskjøl, men í royndum verður tað kortini hugur og dugnaðskapur, ið avger, hvort starv ið unglingurin kann koma í, eins og tað er dugnaðskapurin, ið avgerð vaksna mannsins starv í lívsins stríði.

»Um tygum kenna harra P. P. væl, so høvdu tygum kanska lagt eitt gott orð inn fyrri dóttir mína«, ella um tað er ein sonur, tað er líka gálið í báðum forom uttan hesa lítlu »roðu«. Verður alt samantalt í peningi, ið brúkt verður av frimerkjum og pappíri fyrri at fáa unglingum pláss, kundi tað væl verið, at onkur handilsmaður hevði gjørt stór eygur. Og um øll fóttafeti, ið stigin hava verið av foreldrum og øðrum fram til teir ymisku »høgu harrar« fyrri at tala við teir um pláss til unglingar, vóru máld út í metrum, hevði tað verið verðina runt túsind ferðir í minsta lagi.

Nú, vit liva nú einaferð undir hesum viðurskiftum, har eksaminis-óskilið fer meiri og meiri vald, men tað prógvast líft og ofta, at hetta, at skylda uppá at eksamia krevst, verður nýtt í tíð og ótíð, bert fyrri at hava nakað at skylda uppá, og soleiðis sleppa frá at siga beinvegis nei. Og táð soleiðis er, er væl einki annað at stilla upp enn at búgva fólkskúlan soleiðis út, at lætt verður atgongt til at fáa realeksamiu. Men, undirstrikast skal tað: dugnaðskapur unglingins og dugnaðskapur manndómsins tóur mangar ferðir meir í lívsins

Stríðið um Grønland.

Norska ríkisstýrið er sinnað til at góðkenna atburð veiðumanna í Eysturgrønlandi. - Málið skal nú til dóms í Haag.

Grønlandska handilsplássið í Keypmavn. Niðast til vinstri sæst „Gertrud Rask“, meðan bert ræðirnar fra „Sværdfiskin“ koma undan. Til høgru siggjast húsabyggingarnir og ovasi til vinstri skiparnir á „Gertrud Rask“ og „Sværdfiskin“.

Øll dansk dagbløð yða av tíðindum og blaðgreinum um tað verk, ið norskir veiðumenn hava gjørt í Eysturgrønlandi við at taka land sum norska ogn og vinda Noregs flagg í húnarhátt. Norska ríkisstjórnin, bøndástýrið, sigur seg at vilja góðkenna atburð veiðumanna, um so er, at Danmark framvegis heldur uppá sín eina ognarrætt til Grønlands.

Formaðurin í Ishavsráðinum, docent Hoel, sigur, at veiðumennirnir hava gjørt beint, og atvoldin til, at soleiðis er gjørt, er at *Lauge Koch* nú við tveimum skipum er á veg til Eysturgrønlands. *Lauge Koch* er — heldur docent Hoel fram — ein ólýggjaligur høvuðkambur, og docent Hoel ætlar at hitta harra Koch seinri í summar, táð hann kemur til Grønlands, og tað verður eingin friðarsamkoma.

Tey donsku bløðini hava heitt á ríkisráðharran, harra Th. Stauning, og fregnast um áskoðan hansara í hesum málið, men Stauning heldur ikki tað vera rætt at siga nakað beint nú, táð málið skal fyrri dómstólin í Haag.

Stríðsaldurnar ganga høgt í báðum londum í hesum dogum, og í stríðsaldudalini í Noreg knýta arbeiðsleysir nevan og býta á kamp, eins og danskir útflytarar og virkisleysir arbeiðarar leingjast móti betri, meiri liviligiari tíð. Alt helta fer fram seint á sumri 1931.

stríði enn eksamiúskjølina, um tey verða aldri so nógv.

Faðir.

Lagtinget 1931

vil í Aar komme at tage endelig Stilling til følgende

Udkast til Lov om Arbejdsloens Udbetaling paa Færøerne.

§ 1.

Arbejdsloen skal erlægges med gangbare Penge til alle Arbejdere og Daglejere ved Handelsforretninger, Fabriker og Miner, til Søfolk og andre Arbejdere paa Deksfartøjer, som gaar paa Fiskeri eller Hvalfangst, være sig Sejlskibe eller Dampskibe, medmindre Arbejdsloenen bestaar i en vis Andel i selve Fangsten, saa og til Arbejdere og Daglejere, som i Land udfører et hvilket som helst til Skibenes Udrustning henhørende Arbejde, og Lønnen maa ikke erlægges ved Kompensationer, medmindre der forud er truffet en særlig Overenskomst i saa Henseende.

§ 2.

Udføres et bestemt Arbejde ved en af de i § 1 ommeldte Erhvervsgrene for bestemt Be-

taling (Akkord) forholdes med dens Erlæggelse som i § 1 fastsat.

§ 3.

Arbejdsfolk, der udfører daglønned Arbejde i Land ved Fabrikker, Handler, Bygningsarbejde, Istagning, Søfart og Fiskeri samt ved Ladning og Lossning af Skibe og Baade, skal have deres Arbejdsloen udbetalt i det mindste ugentlig, medmindre der er Overenskomst om andet.

§ 4.

Arbejdsloens Udbetaling sker i Arbejdstid paa eller ved Arbejdspladsen.

§ 5.

Der maa ikke fra Arbejdernes Løn gores Fradrag i særskilte Øjemed uden deres Samtykke ved skriftlig Overenskomst.

§ 6.

Hvis Arbejderne udfører et saadant Arbejde, der omtales i § 1, Stk. 1, paa Akkord, skal Arbejdsloenen i det mindste udbetales ugentlig, hvis Arbejdet, som Lønningsstakten eller den vedtagne Arbejdsloen, er beregnet til, afsluttes i dette Tidsrum, men ellers, saafremt der ikke er sluttet anden Aftale, naar Arbejdet er sluttet.

Arbejdsguen slutter hver Fre-

dag og Lønningsguen slutter hver Torsdag.

§ 7.

Ved vedtægtsmæssige Bestemmelser, skal det kunne fastsættes

1. at Løn- og Afdragsudbetalinger skal finde Sted inden bestemte Frister, der ikke maa være længere end en Maaned og ikke kortere end en Uge;
2. at den af mindreaarige Arbejdere fortjente Løn skal udbetales til Forældrene eller Værger og kun med disses skriftlige Samtykke eller mod Forevisning af deres Tilstaelse for Modtagelsen af den sidste Løndbetaling umiddelbart til den mindreaarige;
3. at de næringsdrivende inden visse Frister skal give Forældre eller Værger Meddelelse om de til mindreaarige udbetalte Lønbeløb.

§ 8.

Arbejderne har Hjemmel til at kræve, at Sager opstaaede ved Betaling af Arbejdsloen ifølge denne Lov behandles som private Politisager. Sagen kan da føres i den Jurisdiktion, hvor Arbejdet har været udført, og Arbejdsgiveren eller hans Repræsentant betragtes som rette

Vedkommende i denne Sag, selv om de har Værneting andre Steder.

Der betales ikke Retsgebyr ved saadanne Sager.

§ 9.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1932.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Grønlandspost.

Omkring den 13. ds. sender A/S. Balslev & Goos Dampskibet »Henry« til Færingehavnen i Grønland. Med Skibet sendes Brevpost og mindre Pakker. Post, som ønskes sendt med dette Skib, maa være indgaaet til Thorshavn Postkontoret senest den 13. ds.

Studentsprógv.

Um daginrar hevur *Elita Rein*, dóttur *Niels Rein*, tíkið studentsprógv við fyrsta karakteri í Keypmannahavn, og tá hugsað verður, at hon bert hevur lisið til student í eittans ár og samstundis hevur verið í plássi, má hetta sigast at vera óvanliga væl klárað.

Grønlandsfiskeriet.

Amlet har fra Inspektions-skibet »Hvidbjørnen« den 1. Juli faaet følgende Radio-Meddelelse: Ifølge Oplysninger fra Kuttere, som Inspektionskibet har mødt paa Bankerne, har Fiskeriet hidtil været daarligt, langt under Middel.

„Galgemanden“

speldu Poul Reumert og Anna Borg (leikarar við konungliga leikhúsið í Keypmannahavn) her í Sjótleikarhúsinum friggjakvöldið so væl, at áskoðararnir funnu tað eins og sjálvi at uppliva leikin.

Leingi verður teirra leiksnilli í minningu teirra, sum eydnaðust at siggja og hoyra tey: ein gleðistund, ein froðandi stund, ein hugtakandi hátiðarstund.

Vit vóna og ynskja at siggja og hoyra tey aftur her í leikhúsinum.

Restoríffs systkini her í Havn eru Poul Reumerts skyldfólk.

Anna Borg er íslenskur, og íslendingum fellur tungt at tala onnur mál. Men hennara máls-ligi framburður var eins og hjá innfoddum donskum.

Fótbóltsleikur

millum »H. b.« og »V. b.« var spældur her í Havnini sunnudagin. »H. b.«-arnir siggdu við 3 móti 1 máli. Vit kunnu ikki siga, at tað var mikið lív í spælinum, men sera hugnaligt var tað.

Tað skal sigast straks, at Havnafólk gleða seg altíð til at siggja hesi bæði flogini leika; tí spælið teirra millum hevur altíð verið hitt vakrasta, sum tað eisini var hesa ferð; leikurin var sjáaligur og — um ein so má siga — dannaður.

Frelsisherleiðarin,

stabskaptein Árni Jóhannesson, kom við »Lyr« sunnurmorgunin og verður her hesa vikuna. Hann leiðir »F. h.«-móti, meðan hann er staddur her, og byrjaði straks sunnukvöldið við útfundi við H. N. Jacobsens bókahandil. Har var nógv fólk samankomið.

I. O. G. T.

»Sverri kongur« hevur samkomu á Føroya Fólkaháskúla mikukvöldið 15. juli kl. 1/2, 9.